

Un nou front pel finançament

El govern espanyol no ha complert la llei i després del 9 d'agost Catalunya no té un nou sistema de finançament, tal com estipula l'Estatut. Dissabte passat, en escaure's aquesta data, el tripartit i CiU van escenificar una reclamació unitària. Algunes veus ja parlen de concert econòmic si no hi ha acord amb Rodríguez Zapatero.

El record del 30 de setembre torna a planar sobre la política catalana. Aquell dia de tardor del 2005, un acord de darrera hora entre PSC, ERC i ICV, els tres partits que formen el govern, i CiU va permetre que el Parlament de Catalunya aprovés un nou Estatut d'Autonomia. Unes setmanes més tard, malgrat tot, aquella unitat es va trencar i el resultat final fou l'aprovació al Congrés de Diputats de Madrid d'un Estatut substancialment retallat respecte al que havien elaborat els representants del poble català. Gairebé tres anys després, els mateixos protagonistes d'aquella fita històrica del 30 de setembre han tornat a escenificar un front comú. Dissabte, 9 d'agost, quan s'esqueia la data límit, segons l'Estatut, per a tenir un finançament més raonable, els representants de les quatre formacions es van reunir a la seu del Departament de Finances de la Generalitat de Catalunya. L'objectiu principal d'aquesta trobada era mostrar la disconformitat dels catalans al fet que dos anys després d'entrar en vigor el nou Estatut el govern espanyol encara no hagi presentat una proposta de nou finançament ferma i acceptable. "El que cal plantejar bàsicament és el compliment estricte d'allò que marca l'Estatut amb relació al finançament,

a les seves addicionals, com també a les xifres concretes que estableix. El que passa és que la proposta del govern central és inconcreta i no aporta xifres", explica Joan Ferran, diputat del PSC al Parlament de Catalunya.

Sigui com vulgui, abans d'entrar a la reunió del dia 9 d'agost, cap d'aquestes forces polítiques no va voler avançar cap xifra concreta per posar sobre la taula en la negociació amb el govern central. Els únics punts clars són que cal augmentar la cessió d'impostos per tal que Catalunya pugui recaptar més diners, establir una quota de solidaritat justa en relació amb les altres comunitats autònomes i que es tinguin en compte criteris com l'augment de la població, l'arribada de nous immigrants i l'encariment del nivell de vida. Per tant, totes les forces van deixar clar abans d'entrar a la reunió al Departament de Finances que d'allà no en sortirien xifres, sinó que més aviat les forces polítiques es limitarien a escenificar una posició conjunta. "El nostre capteniment és que hi hagi una plataforma unitària. Partim de la base que l'Estatut és l'eina que tenim i hem de fer el màxim esforç per aconseguir un tracte més favorable per a Catalunya en matèria de finançament, tot i que som conscients que això no significarà

GENERALITAT DE CATALUNYA

la superació del dèficit fiscal i l'assoliment dels recursos que Catalunya necessita", diu Eduard López, vice-secretari general de coordinació interna d'ERC. Al seu torn, des de CiU tampoc no van voler avançar detalls sobre què caldrà fer d'ara endavant. En declaracions a la premsa al llarg de la setmana passada, Francesc Homs, diputat de CiU al Parlament i cap de la delegació d'aquesta formació a la reunió de dissabte, insistia en el front comú. "El 10 d'agost les forces catalanes hem de donar un missatge d'unitat i espero que aquesta unitat es visualitzi amb el lideratge del president Montilla", va demanar Homs.

Respectar la unitat. La insistència del diputat Francesc Homs a parlar d'unitat és significativa, sobretot tenint

El conseller d'Economia de la Generalitat, Antoni Castells, reunit amb una delegació de CiU per parlar de nou finançament, el 21 de juliol proppassat.

en compte que, posteriorment al 30 de setembre del 2005, CiU va pactar el nou estatut amb el president espanyol, Rodríguez Zapatero, al marge dels altres partits catalans. En aquest sentit, segons la proposta feta per CiU al conseller d'Economia de la Generalitat, Antoni Castells, el mes de maig passat, el govern català hauria d'aconseguir 5.200 milions d'euros més dels que recapta actualment. Una altra instància que també s'ha pronunciat amb relació a una xifra concreta aquests darrers dies ha estat la Cambra de Comerç de Barcelona, que calcula en uns 3.800 milions d'euros la xifra complementària que la Generalitat hauria de rebre de l'estat en el nou finançament.

Resulta, a més, que fa uns quants dies el líder de CiU, Artur Mas, va advertir el conseller Castells de la possibilitat

que els convergents presentessin un pla alternatiu en cas que no es concretés una proposta catalana abans del 9 d'agost. Al final, però, a la reunió de dissabte es va acordar que hi hauria una proposta conjunta amb vista als mesos de setembre o octubre. En qualsevol cas, però, Eduard López, d'ERC, es mostra convençut que aquesta vegada CiU respectarà el front comú: "Els diuen que no trencaran la unitat i, per

Al final de l'estiu, el govern i CiU presentaran una proposta comuna de finançament

tant, hem de confiar que no hi hagi una proposta singular. CiU s'equivocaria si provés de diferenciar-se", diu López. Al seu torn, Joan Ferran, del PSC, també és del parer que CiU no es pot desmarcar del front comú. "Mentre el president Montilla actuï de manera decidida i contundent com ho fa ara, CiU no té més remei que estar d'acord amb la política governamental. Això sí, també és probable que el dia que hi hagi acord, alguns sectors, tant de CiU com d'ERC, diguin que és insuficient", adverteix Ferran.

Així doncs, de moment tothom insisteix en la unitat. Si finalment, però, no s'aconsegueix un acord satisfactori amb el govern espanyol, alguns parlen de votar contra els pressupostos generals de l'estat i, fins i tot, de reclamar el concert econòmic. De fet, va ser el portaveu del PSC, Miquel Iceta, qui fa uns dies va fer unes declaracions dient que "quan fracassen les reformes arriben les revolucions" i que si la negociació del finançament fracassa s'obrirà "la perspectiva del concert econòmic". En aquest sentit, el dirigent d'ERC Eduard López reivindica que el concert econòmic és una via que ERC ha demanat sempre. "La novetat ara és que hi ha hagut més forces que n'han parlat. És evident que si arribem a un punt mort pel que fa al finançament, tot el model entra en crisi. Crec que les paraules de Miquel Iceta tenen un punt de teatre per fer pressió, però recullen un estat d'opinió. Iceta difícilment serà un defensor aferrissat del concert. Però, més enllà de la teatralitat, quan diu això sap que hi ha un entorn social i econòmic a Catalunya conscient del problema que el finançament significa per al país i que es planteja el concert com un punt d'arribada segur que no representa cap ruptura", diu López. De la mateixa manera, el conseller d'Universitats, Innovació i Empresa, Josep Huguet, es va mostrar totalment d'acord amb el plantejament fet per Miquel Iceta, tot assegurant que si no hi havia un bon acord la via autonòmica quedava esgotada i caldria reformar la Constitució.

El diputat del PSC Joan Ferran matisa les paraules d'Iceta. "Demandar el concert econòmic seria un cas extrem, com també votar contra els pressupos-

tos de l'estat, un punt que no crec que de moment s'hagi de plantejar. Cal que siguem molt prudents", opina Ferran. En canvi, Eduard López, d'ERC, demana coherència. "Seria molt incongruent que el govern espanyol no ens donés res i que tothom donés suport als pressupostos", diu López. Esquerra s'ha adreçat als partits polítics per convocar una manifestació unitària l'11 de setembre.

Acord territorial. Més enllà de l'escaenificació d'un front unitari entre els partits catalans, hi ha un altre àmbit de pressió per tal d'aconseguir més bon finançament. Els governs del País Valencià i les Illes, territoris que també pateixen un greu dèficit fiscal, s'han mostrat oberts a unir esforços amb el Principat per tal d'aconseguir que el nou model de finançament sigui més beneficiós per a les respectives economies. "Nosaltres sempre hem defensat que Catalunya tingui el màxim grau de bilateralitat amb l'estat. Però, així i tot, hi ha uns lligams amb el País Valencià i amb les Illes Balears. Per tant, si compartim estratègies això ens fa forts a tots i ens permet d'avançar. Tant la societat valenciana com la balear són conscients de la situació de dèficit; per tant, apareixer com a aliats no fa cap mal a la negociació i ens afavoreix a tots des del punt de vista estratègic", explica Eduard López, d'ERC. Semblantment, des del PSC Joan Ferran valora molt positivament aquesta col·laboració: "En la mesura que hi ha punts en comú, les solucions poden ser similars. Qüestions com la immigració, la demanda d'alguns serveis, l'encariment del cost de la vida o les balances deficitàries són comunes i, per tant, s'hi pot buscar l'acord. No és tracta de ser insolidari, sinó d'una qüestió de denominadors comuns", diu Ferran. En aquest sentit, val a dir que la Junta d'Andalusia, per boca del seu president, Manuel Chávez, es va mostrar molt crítica la setmana passada amb l'actitud del president de la Generalitat, José Montilla, i del conseller de Finances, Antoni Castells, sobre les reivindicacions d'un finançament millor, tot acusant-los d'haver adoptat una posició "maximalista".

Xevi Camprubi

"Si no recaptem grans impostos, hem perdut la batalla"

L'economista Ramon Tremosa, autor de 'Catalunya, país emergent' (Tres i Quatre), analitza la viabilitat i la utilitat de les negociacions i propostes de finançament fetes públiques fins ara.

Ha passat el 9 d'agost i l'estat no ha fet una proposta de finançament d'acord amb l'Estatut. Quins criteris hauria de respectar un bon model de finançament?

—La gent ha d'entendre que federalisme és pagar impostos a diverses administracions. Aquesta és la mare dels ous. És el problema bàsic que tenim catalans, valencians i balears —i que no tenen ni a Baviera ni al Quebec ni a Indiana ni al País Basc ni a Navarra. Mentre no es recaptin grans impostos, hem perdut la batalla. Si no recaptem, no hi ha res a pelear. La prova del cotó del federalisme és qui recapta, no qui gasta. És a dir, aquesta comèdia de negociació que veiem ara passa perquè aquí l'únic que recapta els impostos és el govern central i després reparteix discrecionalment. Per tant, aquesta discussió sobre els criteris teòrics, en el fons, és una comèdia. Des d'un punt de vista rigorós, els criteris haurien de ser el tràfic de mercaderies, el tràfic

aeroportuari o les operacions de cor que es fan als hospitals.

—Per exemple?

—A Catalunya, per la A-7, hi passa el 50% de les mercaderies que s'exporten. Això sí que necessita inversions. Aquesta negociació té aparença de federalisme, però no ho és gens. El federalisme no és que gastin diverses administracions; el federalisme és que diverses administracions recaptin impostos. Imposos importants.

—No com aquí?

—No. Els importants són quatre, bàsicament: l'IVA, el de societats, l'IRPF i els especials. Res de taxes menors com els que tenim cedits: successions, donacions, taxes sobre el joc o l'impost de transmissions patrimonials (ITP).

—Però tota pedra fa paret.

—Aquest impost de transmissions patrimonials fa dos anys implicava uns ingressos, per a Catalunya, de 3.500 milions d'euros, però ara li'n dona només 1.500 milions.

—Com és?

—Perquè el cicle immobiliari ha canviat.

—La xifra de millora del finançament que demana la Cambra de Comerç de Barcelona és de 3.800 milions d'euros. Aquest és el mínim?

—Sembla que la Cambra de Comerç parli per boca del conseller Castells, quan demana aquests 3.800 milions d'euros. De moment, Castells no ha formulat cap xifra per no espantar ningú. Però aquests 3.800 milions d'euros volen dir que ens quedem com estàvem.

—Per què?

—Comparem amb fa dos anys, que és l'any de màxima recaptació de l'ITP. Ja he explicat que, per aquesta banda, hem perdut 2.000 milions. A més, Rodríguez Zapatero va suprimir l'im-